

лесно бы направилъ да не умираютъ живити: тѣмъ тѣмъже свѣщенникъ Теофилактъ: Прихѣдитъ къ Іисусу, ѹвѣдѣти желаніе ѡ животѣ вѣчномъ: мнѣше бо Іисуса ѡзвѣстити емѹ образъ, ѡмже бы вѣчно емѹ жити, наслаждаѣмъ стажаніемъ ѡмѣній ѡкъ любителю ѡхъ.“ И тоа, защото (дѹма) нѣма животно, което да бы желало живота повѣче отъ колкото го желе единъ богатъ; Ничтѹ во тѣкъ животолюбиво, ѡкоже человекъ ѡмѣній любящій.“ Изъ тоа е една несравненна глѹпость, Христіане, да си въображава нѣкой вѣченъ животъ на томъ свѣтѣ. Кой е онзи, който самъ е родилъ, и не е ѹмрѣлъ, или не ще ѹмре единъ пѣтъ? „Ктѹ естъ человекъ, ѡже поживѣтъ, ѡ не ѹзритъ смѣрти?“ (1) Нѣма дрѹгъ вѣченъ животъ, Христіане, освенъ онзи, що живѣемъ въ Раю; за тоа, и ако нѣкой богатъ пыга наистина да самъ надчи, що да прави, та да наслѣди тѣкъ вѣченъ животъ; азъ быхъ мѹ показалъ днесъ едно най-здрако средство, и нѣка даде вниманіе на рѣчь-та ми.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

Превышніатъ промыслъ Божій, който съ равновѣсіе, мѣрка, и число располага, и ѹправљава всемѹдро сичкымъ свѣтѣ, е раздѣлилъ ко обще сичкымъ человекескымъ родъ на богаты, и сиромасы; и тѣмъ е было нѹжно, за да бы самъ запазвало чрезъ взаимныты размѣненіа человекеското жителство. И ако да самъ вижда много различно състоаніе то на богатыты отъ състоаніето на сиромасыты въ томъ приремененъ животъ, изъ колкото въ дрѹгымъ, вѣчній, споредъ цѣль-та на Божіа промыслъ, състоаніето и на двамата е същото: „вкѹпѣ богѹтъ, ѡ ѹвѹбѹгъ.“ (2) Единъ пѣтъ е показалъ Богъ на богатыты, а дрѹгъ на сиромасыты: богатыты е тѹрилъ въ единъ широкъ, и славенъ пѣтъ; сиромасыты въ тѣсенъ, и смиренъ; иска обаче сѣкой отъ двамата чрезъ своа си пѣтъ да достигне до единъ край, сирѣчь до вѣчній животъ: Богатити чрезъ доброто расположеніе на своето си богатство, а сиромасыты чрезъ тѣрпѣніето на своата си сиромашіа; еднити чрезъ милостыната, а дрѹгити чрезъ тѣрпѣніето: „вкѹпѣ богѹтъ ѡ ѹвѹбѹгъ.“ Да ли Богъ е несправедливъ, който не расподѣля намъ равно житей-

[1] Псал. 88, ст. 49. [2] Псал. 48.